

ring paa denne Henvendelse, at man var villig til at gaa ind paa en saadan Forhandling. I Løbet af August valgtes delegerede i begge Lande, fire fra hvert Land, repræsenterende de forskellige Partier*). Den 25. September mødtes disse delegerede her i København og holdt en Række Forhandlingsmøder, der sluttede den 4. Oktober. Under disse Forhandlingsmøder lagde man fra begge Sider, og ikke mindst fra norsk Side, Vægt paa, at der skulde tales rent ud om de forskellige Synsmaader, som fandtes indenfor begge Folk. Fra norsk Side fremhævede man da for det første, at det norske Folk følte sig saaret ved den Afgørelse, som fandt Sted i 1814 ved Kielerfreden, idet det var en almindelig Opfattelse i Norge, at Norge ved den Lejlighed var kommet til kort; at Kielerfredens Bestemmelser vedrørende de norske Skattelande Island, Færøerne og Grønland var gennemført paa en noget ensidig Maade fra dansk Side, og at der i Virkeligheden var sket Norge Uret, samt at ved den senere Opgørelse, som havde fundet Sted, og navnlig i 1821 havde Norge befundet sig i en Tvangssituation. Heroverfor maatte vi fra vor Side anføre, at begge Lande i Virkeligheden i Aarene fra 1814 til 1821 befandt sig i en Tvangssituation, at saa godt som alle Fredsslutninger i Virkeligheden var indgaaet under en Tvangssituation, at Danmark ikke havde været under mindre Tvang end Norge, at Opgørelsen i 1821 paa Grundlag af den Traktat, der var indgaaet i 1819, omfattede samtlige Spørgsmaal, der laa Landene imellem, ogsaa økonomske, og at Stortinget enstemmigt havde vedtaget, at med den Afgørelse af de økonomiske Spørgsmaal og i det hele taget af samtlige Spørgsmaal, som laa Landene imellem, skulde alting være sluttet, og der skulde ikke kunne stilles Krav fra nogen af Siderne mere.“

Forslaget gaar ud paa, at »Rigsdagen meddeler sit Samtykke til, at Regeringen afslutter en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland og tilstiller den norske Regering en Note i Overensstemmelse med omstaaende Forslag og Udkast.«

Forslaget til Overenskomst er saalydende:

Art. 1. De i denne Overenskomst indeholdte Bestemmelser finder Anvendelse med Hensyn til Østgrønland, hvorved her forstås den Del af Grønlands Østkyst med tilstødende Farvand, som strækker sig fra Lindenvovsfjord (60° 27' nordlig Bredde) til Nordostrundingen (81° nordlig Bredde), dog undtaget Angmagssalikdistriktet. Art 2. Indenfor det i Art. 1 nævnte Omraade er der paa de i denne Overenskomst fastsatte Vilkaar fri Adgang for Fartøjer, hvorhos Besætning og andre ombordværende Personer er